

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/205/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213204767
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3213204767.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: N. H. K., Y. cesta XX, XXX XX G. 29, IČO: 36 062 235, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti odporcovi: O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H.i XX/XX, XXX XX G. nad G., o zaplatenie 12.140,77 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 11. novembra 2014 č. k. 6C/31/2014-181, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 728 eur, spočívajúcu v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní.

V zostávajúcej napadnutej časti rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 12.140,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 6.564,69 eur od 07.09.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 3.612,63 eur od 21.10.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 1.963,45 eur od 04.09.2014 do zaplatenia. Povolil odporcovi uhrádzať uvedené plnenie v splátkach po 100 eur mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva zročným celé plnenie. Vo zvyšnej časti úrokov z omeškania návrh zamietol. Odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 2.754,11 eur (z toho 610,50 eur titulom náhrady za zaplatený súdny poplatok a 2.143,61 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia). Povolil odporcovi uhradiť náhradu trov konania v splátkach po 20 eur mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva zročným celé plnenie. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa domáhal proti odporcovi zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom dôvodiac, že dňa 07.10.2006 zavinil odporca ako vodič motorového vozidla v dôsledku dopravnej nehody škodu na zdraví s následkom smrti I. G.. Vzhľadom na to, že k predmetnému motorovému vozidlu v čase dopravnej nehody nebolo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vznikla navrhovateľovi podľa § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Navrhovateľ poskytol z poistného garančného fondu ako regres poistné plnenie a následne si v zmysle § 24 ods. 7 Zák. č. 381/2001 Z. z. uplatnil voči odporcovi právo na náhradu vyplateného poistného plnenia. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný iba v časti uplatnených úrokov z omeškania; v zostávajúcej časti návrhu navrhovateľa vyhovel. Keďže odporca požiadal súd, aby mu umožnil splácať dlžnú sumu v splátkach, vzhľadom na vykonané dokazovanie majetkových pomerov odporcu, ako aj

vzhľadom na výšku priznanej dlžnej sumy, povolil odporcovi v súlade s § 160 ods. 1 druhej vety O.s.p. plnenie v splátkach. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal v konaní prevažný úspech, priznal plnú náhradu trov konania. Z rovnakých dôvodov aj náhradu trov konania povolil odporcovi zaplatiť v splátkach.

Proti rozsudku, jeho výroku o výške splátok a proti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Domáhal sa, aby mu odvolací súd umožnil splácať predmetnú istinu vrátane príslušenstva v nižších splátkach, v sume 20 eur mesačne. Poukázal na skutočnosť, že je dlhodobo nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a nemá žiadny príjem. Žije s manželkou a svojimi dvoma deťmi O. (vek 18 rokov) a I. (vek 13 rokov) v byte v G. nad G.; iný hodnotný majetok nemá, čistý príjem jeho manželky je cca 360 eur mesačne. Z tohto musia pravidelne mesačne hradiť náklady na bývanie vo výške 214,61 eur, ďalej mesačne platia náklady na káblovú televíziu vo výške 21 eur, úrazové poistenie na syna O. vo výške 15 eur a na dcéru I. vo výške 12 eur. Platia tiež poisťku na byt vo výške 20 eur mesačne. Len tieto mesačné náklady predstavujú sumu 282,60 eur a zvyšok z príjmu manželky im musí stačiť na stravu, oblečenie, hygienické potreby, školské potreby pre deti a pod., čo je prakticky nemožné. Splátky vo výške 100 eur sú pre nich prakticky likvidačné. Žiadal, aby z uvedených dôvodov hodných osobitného zreteľa odvolací súd zmenil aj výrok o trovách konania tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania neprizná, alebo v prípade, že odvolací súd bude mať za to, že dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania nie sú dané, aby znížil mesačné splátky na sumu 10 eur.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že výška splátky 20 eur je pre navrhovateľa neprijateľná; navrhovateľ nemôže súhlasiť s tým, aby bola úhrada dlhu rozdelená na splátky po dobu viac ako 50 rokov. Neprimerane dlhé obdobie na splatenie dlhu spôsobuje na jednej strane navrhovateľovi sťaženie vymožitelnosti dlhu, na druhej strane znevýhodňuje aj samotného odporcu, keďže po celý čas trvania dlhu dochádza k nárastu úrokov z omeškania. Mesačným splácaním dlhu sumou 20 eur by sa dlh odporcu nielenže nezmenšoval, ale dokonca by narastal o úroky z omeškania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti výroku o výške trov prvostupňového konania podľa § 220 O.s.p. zmeniť a v zostávajúcej napadnutej časti rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Výrok rozsudku, ktorým bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 12.140,77 eur s príslušenstvom a ktorým bol vo zvyšnej časti nárok navrhovateľa zamietnutý odvolací súd nepreskúmaval, nakoľko tieto výroky odvolaním napadnuté neboli, a preto nadobudli právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon umožňuje súdu, aby určil k plneniu lehotu dlhšiu ako tri dni alebo aby povolil zaplatenie v splátkach a pritom určil zároveň vždy aj ich výšku, ako aj bližšie podmienky ich splatnosti.

Určenie dlhšej ako trojdennej lehoty k plneniu, ako aj povolenie splátok patrí medzi procesné úkony súdu, ktoré sú zákonom zverené do jeho voľnej úvahy. Súdu je tak umožnené, aby sám a nezávisle na návrhu účastníkov uvážil, či je povolenie zmienenej výhody vhodné so zreteľom na sociálne pomery toho, komu sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdenej čiastky, alebo na iné okolnosti prípadu.

V predmetnej veci súd prvého stupňa povolil odporcovi zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100 eur vzhľadom na vykonané dokazovanie o majetkových pomeroch odporcu, ako aj vzhľadom na výšku priznanej dlžnej sumy.

Odvolací súd túto výšku splátok považoval za primeranú. Zdôrazňuje, že súd nie je povinný povoliť plnenie v splátkach, najmä tak v zásade nerobí v prípadoch, keď sa vymáha plnenie z trestných činov. V danom prípade urobil výnimku práve preto, že osobné a majetkové pomery odporcu neumožňujú

zaplatenie dlžnej sumy v lehote podľa § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p., nie je však možné povoliť odporcovi zaplatenie dlžnej sumy v mesačných splátkach po 20 eur mesačne, nakoľko s prihliadnutím k výške priznanej sumy by splatenie dlhu odporcom trvalo neprimerane dlhú dobu. Preto rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý povolil odporcovi zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100 eur mesačne, považoval odvolací súd za správne, a preto ho potvrdil.

V časti napadnutého výroku o trovách prvostupňového konania odvolací súd odvolaniu odporcu čiastočne vyhovel, keď mal za to, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie plnej náhrady trov konania prevažne úspešnému navrhovateľovi.

Základným meradlom pre nárok na náhradu trov v občianskom súdnom konaní je miera úspechu vo veci, vyjadrená v ust. § 142 O.s.p.. Z neho vyplýva, že ak má účastník plný úspech vo veci, prizná sa mu celá náhrada trov konania, potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade, pokiaľ účastník má povinnosť splatiť náhradu trov ďalšiemu účastníkovi v zmysle ust. § 142 až § 146 O.s.p., možno na zmiernenie dopadov aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Predpokladom použitia tohto ustanovenia je, aby sa jednalo o prípady hodné osobitného zreteľa, pričom ide tak o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok ako aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Aj v takomto prípade má byť však jeho použitie výnimočné. Jeho použitie je odôvodnené tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdosti.

V preskúmvanej veci je zo spisu zrejmé, že u odporcu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v jeho nepriaznivých osobných a finančných pomeroch, ktoré odôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Túto skutočnosť vzal do úvahy aj súd prvého stupňa v tom, že odporcovi povolil zaplatiť sumu, na ktorú ho zaviazal vrátane trov konania v mesačných splátkach a aj pri svojom rozhodnutí o oslobodení od súdnych poplatkov, keď práve z týchto dôvodov odporcovi uznesením zo dňa 31.01.2014 č. k. 13Ro/91/2013-105 priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania podľa § 220 O.s.p. tak, že zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi iba ním uhradený súdny poplatok vo výške 728 eur (súdny poplatok vo výške 610,50 eur zaplatený pred vydaním rozhodnutia prvostupňového súdu a doplatok súdneho poplatku vo výške 117,50 eur zaplatený po vydaní rozhodnutia prvostupňového súdu), bez povinnosti zaplatiť navrhovateľovi vynaložené trovy právneho zastúpenia. Z rovnakých dôvodov ako je uvedené vyššie, nepovolil odporcovi zaplatenie trov konania v nižšej sume, takže odporca je povinný tieto trovy zaplatiť navrhovateľovi v splátkach po 20 eur mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva zročným celé plnenie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.